

F. t. l. om udlevering af lovovertrædere.

Ved ratifikationen af den europæiske udleveringskonvention har Danmark taget forbehold om, at udlevering til fuldbyrdelse af en straf, der er idømt af en ekstraordinær domstol, skal kunne afslås, og et tilsvarende forbehold er taget af Sverige. Hvis imidlertid hverken særdomstolens nedsættelse og sammensætning eller de regler, hvorefter straffesagen er gennemført for domstolen, ud fra straffeprocessuelle synspunkter frembyder betænkeligheder, synes adgang til udlevering til fuldbyrdelse af en dom afsagt af særdomstolen ikke at burde afskæres. Der er derfor ikke i forslaget optaget noget forbud mod udlevering til fuldbyrdelse af domme afsagt af særdomstole. Men det forudsættes, at udlevering til fuldbyrdelse af sådanne domme kun sker efter nøje prøvelse i hvert enkelt tilfælde.

Til stk. 4. Såfremt der er spørgsmål om udlevering for flere strafbare forhold, og betingelserne i stk. 1-3 vedrørende lovovertrædelsens almindelige beskaffenhed, beslutning om anholdelse eller fængsling og retsfølgens beskaffenhed er opfyldt med hensyn til ét af forholdene, er det ligesom efter den nordiske udleveringslov fundet unødvendigt at kræve disse betingelser opfyldt også med hensyn til de øvrige forhold.

Dette indebærer bl. a., at det efter forslaget ikke vil være udelukket at tillade udlevering, der udover et eller flere forhold, som opfylder betingelserne i stk. 1-3, omfatter forhold, der efter dansk ret ikke er strafbare eller kun kan medføre straf af bøde, hæfte eller fængsel i 1 år eller derunder.

Til stk. 5. Efter artikel 12 i den europæiske udleveringskonvention skal en anmodning om udlevering være ledsaget af bl. a. udskrift af „en umiddelbart eksegibel dom til straf eller beslutning om sikkerhedsforanstaltning eller af en arrestordre eller anden beslutning med samme virkning og udstedt i overensstemmelse med den i den begærende stats lovgivning foreskrevne fremgangsmåde.“

Ved ratifikationen af konventionen har Danmark til denne bestemmelse afgivet erklæring om, at danske myndigheder, når særlige omstændigheder skønnes at gøre det påkrævet, kan anmode det land, der fremsætter en udleveringsbegæring, om at tilvejebringe bevismateriale, der sandsynliggør, at den pågældende er skyldig, og afslå begæringen, hvis materialet findes utilstrækkeligt.

Som det fremgår heraf, er danske myndigheder efter konventionen forpligtet til som hovedregel uden nærmere bevismæssig prøvelse at lægge den udenlandske dom eller beslutning om anholdelse eller fængsling til grund ved udleveringssagens afgørelse.

Den omstændighed, at den, som søges udleveret, over for danske myndigheder nægter sig skyldig, vil således isoleret betraget ikke berettige danske myndigheder til at stille krav om tilvejebringelse af (yderligere) bevismateriale. Hvis den pågældende derimod til støtte for sin påstand kan henvise til særlige omstændigheder, hvorefter der foreligger rimelig tvivl om hans skyld, vil der kunne fremsættes begæring om tilvejebringelse af bevismateriale til sandsynliggørelse af skylden, og hvis dette materiale ikke tilvejebringes, eller hvis det findes utilstrækkeligt, vil anmodningen om udlevering kunne afslås.

På denne baggrund er det i stk. 5 foreslået, at udlevering for en handling ikke må finde sted, hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at sigtelsen eller dommen vedrørende handlingen savner tilstrækkeligt bevismæssigt grundlag.

I overensstemmelse med det ovenfor anførte må det imidlertid påpeges, at udlevering efter denne bestemmelse kun udelukkes, hvis det på grund af særlige omstændigheder må antages, at den sigtelse eller dom, der ligger til grund for udleveringsanmodningen, savner det bevismæssige grundlag, som en sigtelse eller dom bør bygge på. Bestemmelsen medfører således ikke, at der som led i undersøgelsen af, om betingelserne for udlevering er opfyldt, jfr. forslagets § 12, skal foretages nogen almindelig prøvelse af skyldspørgsmålet, men alene, at myndighederne, navnlig i forbindelse med afhøring af den pågældende, skal have opmærksomheden henledt på, om der foreligger sådanne særlige omstændigheder, at det må anses for betænkeligt uden videre at lægge de afgørelser (fængslingskendelse, dom), der er modtaget sammen med anmodningen om udlevering, til grund.

Til § 4.

Handlinger, der er strafbare efter den militære lovgivning, kan efter de eksisterende udleveringstraktater ikke begrunde krav om udlevering.

I den europæiske udleveringskonventions artikel 4 bestemmes det således, at udlevering for handlinger, der er strafbare efter den militære lovgivning, men som ikke er strafbare efter den almindelige straffelovgivning, er undtaget fra konventionens anvendelsesområde.

Ved ratifikationen af konventionen har Danmark til denne bestemmelse afgivet erklæring om, at udlevering for en militær forbrydelse, der tillige indeholder et efter den borgerlige lovgivning strafbart forhold, kun skal kunne finde sted på vilkår, at den pågældende ikke straffes efter den militære straffelovgivning.